

végű gombházat, a szarkalábat, stb.-t, a melyeket különbözőféleségeivel együtt bemutat. A második részben Kabók a sujtás-díszítést ismerteti. Sorra veszi az itt alkalmazásban levő különböző „desent“-eket (dessin), a melyeknek tősgyökeres magyar elnevezései közül felemlítjük a vízfolyásos, lencsekarikásos, rozmaring, sasköröm, bajusz, dohánylevél „desent“-et, a kápolna- és a topánka dísz, a tulipánvirágosat, a szarúfásat és a csuka-fejet, stb.-t.

Művének harmadik részében Kabók kifejti eszméit, hogy miként véli ő a fonásos mustrákat, illetőleg a magyar díszítő stílust a hazai összes iparágakra átvinni.

Ennek feltüntetésére a szerző bemutatja eredeti terveit, a melyeket művének első és második részében közölt 180 motivumból alakított. Véleménye szerint a zsinórdíszítés mustrái kiválóan alkalmasak arra, hogy azokat csekély módosítással a különböző ipari technikákban feldolgozzuk. Ezzel azt akarja a szerző elérni, hogy a magyar iparművészet termékei könnyen fölismerhető és a külföldi munkáktól teljesen eltérő sajátos magyaros jelleggel bírjanak.

Bár nem érthetünk együtt mindenben a szerzőnek munkája e részében nyilvánított óhajtaival s véleményünk szerint a zsinórdíszítés motivumait más anyagnál csakis helyenkint s bizonyos megszorítással szabad felhasználni: tisztelettel hajlunk meg Kabók Imrének lángoló fajszeretete s önzetlen szorgalma előtt.

Midőn minden magyar ornamentikus számára oly nagy becszel bíró munkáját ismer-tjük, egyben melegen ajánljuk azt az illetékes köröknek figyelmébe oly célból, hogy annak megfelelő sokszorosítását s szélesb körben való elterjedését lehetővé tegyék.

Gy. K.

HÁROM PÁLYÁZAT.

Három érdekes pályázatnak sorsa dőlt el f. évi július hó 3-án. Mind a háromra vonatkozó pályázati fölhívást a Magyar Iparművészet májusi száma közölte s ennek révén tudomást vettek róluk a napi sajtó s az érdekelt körök.

A fölhívásnak meglepő eredménye volt, mert nem kevesebb mint 122 pályamű érkezett be a kitűzött határidőre s ezek között számos figyelemre méltó munka volt s több eddig ismeretlen művészeknek e pályázatok útján nyílt alkalma, hogy tehetségéről tanúságot tegyen.

A magyar fém- és lámpaárúgyár r.-t. igazgatóságának egy plakáttverre kitűzött hatszáz koronás díjáért negyvennyolc pályamű versenyzett. Itt a rajzoknak mintegy fele nyilván művészekektől eredt, s nem volt könnyű a jury feladata, hogy a sok számbavehető munka között a legmegfelelőbbet kijelölje.

A jury Czigler Győző m. e. tanárnak elnöklése mellett Roskovics Ignác, Horti Pál, Györgyi Kálmán és Dietrich Károly (a lámpagyár igazgatója) tagokból állott. A bírálatnál, illetve a díjnak odaítélésénél a jury mindenek előtt szem előtt tartotta a kívánt plakátnak sajátos célját. Azt ugyanis, hogy a néző már távolról lássa és tisztában legyen azzal, hogy mit hirdet az illető plakát. De figyelembe vette azt is, hogy a díjazandó mű, színhatás dolgában más plakátokkal szemben is megállja helyét. E szempontoknak hangsúlyozása mellett a jury a díjat szótöbbséggel (egy szavazat a „Jó estét“ jeligés plakátra esett) a *Vázlat* jeligés műnek ítélte oda. A jeligés levélnek fölbontásánál kitént, hogy szerzője Reichl Kálmán, műegytemi hallgató. A jury egyes kisebb jelentőségű

módosításokat kötött ki, a melyeket az illető művész plakátjának átdolgozásnál máris figyelembe vett.

E mellett a jury dicséretre méltatta első sorban a „Jó estét“ jeligés művet, a melyben kiváló művészi tudás s izlés nyilvánul, mely azonban nem eléggé hatásos s nem fejezi ki eléggé föltűnően a plakát célját. Dicséretben részesült még modern fölfogása s szerencsés kompozíciója miatt a *Fiat Lux* és *Árny és Fény* jeligés művek, továbbá a jó rajzáért s előkelő színhatásáért a *Vöröshajú* jeligés mű. Végül elismerését fejezte ki a jury a *Kulis* jeligés művek szerzőjének, a ki *hét* rajzzal pályázott, melyek azonban igen halványan voltak színezve s azért a többi mellett hatásukat egészen elvesztették.

Ugyancsak plakátra hirdetett pályázatot Brázay Zoltán, a ki e célra egy kétszáz és egy száz koronás díjat tűzött ki. A beérkezett harminchat pályamű felett hattagú jury ítélte Fittler Kamill elnöklése mellett. Tagjai voltak: Nádler Róbert, Ujváry Ignác, Roskovics Ignác (Spányi Béla helyett), Stetka Gyula (Pap Henrik helyett) és Brázay Zoltán. Az első díjat a jury egyhangulag *Pfeiffer* Helmann „Muzeum“ jeligés művének ítélte oda, a másodikat pedig *Égalité* jeligés művéért *Sándor* Bélának, kik kiváló sikerrel oldották meg a kitűzött feladatot.

Ezek mellett dicséretet nyertek a *Migrén*, (*H*), *Hygenia*, *Alfa 17.*, *Liliom* és *Törekvés* jeligés művek, a melyekre nézve Brázay Zoltán úr kijelentette, hogy azokat meg akarja vásárolni. Ennélfogva ezen az úton felhívjuk az illető szerzőket, hogy Brázay urat fölkeressék.

A harmadik pályázat, melyet ó-budai Goldberger Sám. és fia kartongyár tulajdonosai írtak ki, egy címke (etikett) rajzára szólt. Az első díj kétszáz, a második száz korona volt. A jury a következőképpen alakult: elnök Radisics Jenő, tagok voltak Rauscher Lajos, Nádler Róbert, Horti Pál (Pap Henrik helyett) és dr. Goldberger Lajos. Itt is az első díjat (szótöbbséggel) *Pfeiffer* Helmann nyerte el a *Kék kendő* jeligés rajzával. A második díj *Helbing* Ferencnek jutott *1899* jeligés rajzáért. Ezen felül dicséretet nyertek a (*H*), *Éspérance* és *Június* jeligés művek. Utóbbira nézve Goldberger úr kijelentette, hogy meg akarja vásárolni. Valamennyi pályamű tíz napig ki volt állítva az orsz. iparművészeti múzeumban s így nemcsak a művészeknek, hanem a nagy közönségnek is alkalmá nyílt arra, hogy összehasonlító megfigyeléseket tegyen.

A pályadíjjal kitüntetett s a dicséretben részesült pályaműveket a jelen számunkban közöljük.

gk.

